

LAB 4 - Instrucțiunile procesorului 8086 (partea întâi)

1. Lucrul cu datele definite în memorie: Directivele de fortare a tipului: **byte ptr** si **word ptr**

Problema 1-1

a) Realizați un desen care să ilustreze conținutul memoriei dacă se vor depune în memorie (după convenția *Little Endian*) următoarele date:

```
var  db  14h, 8, 33, 10101111b ; p1_01_a
v2   dw  1234h, 0ff00h ; multi-octet-> Conventia Little END-ian
lit  db  'E' ; caracter 'E' = 45h (Cod Ascii) , 'A'=41h, 'B'=42h, ... 'a'=61h, 'b'=62h, ...
msg  db  "ABCD" ; similar cu: 'A', 'B', 'C', 'D'
v3   dd  12345678h ; multi-octet-> Conventia Little END-ian
```

Rezolvare: Corespunzător directivelor, în memorie se vor regăsi următoarele date:

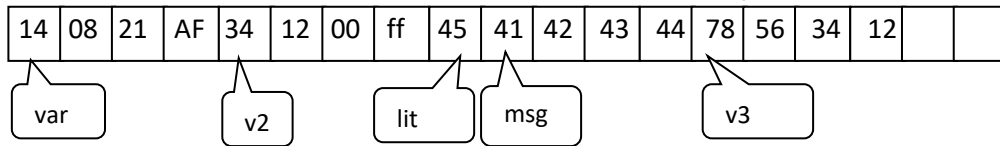

Figura 1. Reprezentarea datelor (în hexazecimal) în memorie pentru Problema 1

b) Folosind datele definite anterior, specificați conținutul regiștrilor după execuția instrucțiunilor: b1) `mov AL, var[2]`; b2) `mov AX, var[3]`; b3) `mov BL, v2[1]`;

Rezolvare: ; p1_1_b2

b1) `mov AL, var[2]` ; AL va conține octetul din memorie de la adresa dată de offsetul lui var +2; astfel, AL=33=21h

b2) `mov AX, var[3]` ; această instrucțiune este ilegală, întrucât AX are dimensiunea de 16 biți, iar variabila var are tipul "byte"
; instrucțiunea poate fi folosită: `mov AX, word ptr var[3]`, caz în care AX = 34AFh (aplicarea conv. Little Endian)

b3) `mov BL, v2[1]` ; această instrucțiune este ilegală, întrucât BL are dimensiunea de 8 biți, iar variabila v2 are tipul "word"
; instrucțiunea poate fi folosită: `mov BL, byte ptr v2[1]`, caz în care BL = 12h

Problema 1-2

Analizați următoarele date definite în memorie în segmentul de date:

```
org 100h ; p1_02_a
.data
a db 12h
b db 34h
c db 56h
d db 78h
e db 12h,34h,56h,78h
f dw 1234h,5678h
g dd 12345678h
```

a	db	12h	a	07102:	12
b	db	34h	b	07103:	34
c	db	56h	c	07104:	56
d	db	78h	d	07105:	78
e	db	12h,34h,56h,78h	e	+0	07106: 12
				+1	07107: 34
				+2	07108: 56
				+3	07109: 78
f	dw	1234h,5678h	f	+0	0710A: 34
				+1	0710B: 12
				+2	0710C: 78
				+3	0710D: 56
g	dd	12345678h	g	+0	0710E: 78
				+1	0710F: 56
				+2	07110: 34
				+3	07111: 12

Rezolvare:

Despre **a**, **b**, **c**, **d** spunem că sunt variabile de tip octet;

despre **e** spunem că este vector sau șir de octeți cu 4 elemente;

variabila **f** este vector sau șir de cuvinte, cu 2 elemente,

iar **g** este variabilă de tip dublucuvânt, cu 1 element.

Figura 2. Reprezentarea variabilelor în memorie

b) Considerând datele definite anterior, și folosind **o singură** **Rezolvare:**

instrucțiune pt fiecare cerință, realizați următoarele:

- a) încărcăți în AL pe a, în AH pe b
- b1) în BL pe c și în BH pe d
- b2) în BX pe e+0 și e+1
- b3) în CX pe f+2 și f+3
- c1) în DL pe f+1
- c2) în DH pe g+0
- d1) în DX partea superioară a variabilei g din memorie; prin "parte superioară" ne referim la partea c.m.s. a valorii, deci la cuvântul 1234h;
- d2) iar în AX partea inferioară a variabilei g din memorie

- a) mov AX, word ptr a ; p1_02_b; AX = | b | a | = | 34 | 12 | h, deci AX=3412h
  - b1) mov BX, word ptr c ; sau mov BX, word ptr a+2
  - b2) mov BX, word ptr e ; BX=3412h
  - b3) mov CX, f+2 ; CX=5678h
  - c1) mov DL, byte ptr f+1 ; DL=12h
  - c2) mov DH, byte ptr g+0 ; DH=78h
  - d1) mov DX, word ptr g+2 ; DX=1234h – partea superioară a lui g
  - d2) mov AX, word ptr g ; AX=5678h – partea inferioară a lui g
- (se subliniază că g e de tip doubleword și se încarcă într-o pereche de regiștri, De exemplu, DX:AX – dacă ne pregătim să o împărțim la o valoare de tip word)

Observație: În cadrul simulatorului, la folosirea unui *șablon de program de tip .com* (unde codul este compact, toate valorile – reprezentând datele, codul, stiva sunt "înghesuite" în cadrul unui singur segment – se observă aceasta simplu, pentru că DS=SS=CS=ES=0700h), apare specificată **directiva org 100h**. Această directivă va determina așezarea programului nostru în memorie începând de la adresa care are offsetul 100h. Primele două locații de memorie sunt ocupate de simulator pentru a depune codificarea unei instrucțiuni de salt (jmp adresă) la prima instrucțiune a programului scris de noi. Astfel, în simulator se sare peste zona în care sunt depuse datele programului nostru (cele definite cu directivele *db*, *dw*, *dd*). Prima locație din această zonă are offsetul 102h; spunem că **prima variabilă din memorie începe întotdeauna de la adresa cu offsetul 102h** (așa cum se poate observa în Figura 3).

Problema 1-3:

a) Folosiți directivele potrivite astfel încât să definiți în memorie un șir de octeți (în hexazecimal) care să conțină numerele pare de la 0h la 10h, iar apoi un șir de 5 cuvinte care în convenția cu semn să denote atât numere pozitive cât și numere negative (alternativ).

Rezolvare:

A db 0, 2, 4, 6, 8, 0Ah, 0Ch, 0Eh ; p1_03_a

B dw 210h, 8765h, 7654h, 9ABCh, 9ABh ; cifrele hexazecimale dacă lipsesc, se consideră zerouri.

Dacă nu s-ar fi impus ca definirea elementelor șirului să se realizeze în hexazecimal, am fi putut folosi și definirea elementelor șirului direct cu semn, sub forma:

B dw 528, -30875, 30292, -25924, 2475;

ar fi fost mult mai ușor la definire, iar în memorie s-ar fi obținut aceleași valori: 210h=528, 8765h= -30875, etc.

b) Fie următoarea secvență scrisă în simulator:

org 100h ; p1_03_b

.data

a db 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0

.code

mov AL, a+x ; AL = _____

mov BL, [a+x] ; BL = _____

mov CL, a[x] ; CL = _____

ret

unde x e un număr astfel încât să fie accesat al treilea element al lui a.

a) Înlocuiți pe x cu valoarea potrivită și apoi comentați fiecare instrucțiune, scriind rezultatul obținut în registrul corespunzător.

b) Adăugați o singură linie de cod astfel încât programul să funcționeze fără a înlocui în mod explicit pe x cu 2 în fiecare din cele 3 instrucțiuni de la pct a).

Rezolvare:

a) Pentru accesarea celui de-al III-lea element de tip octet (byte) al șirului, trebuie ca $x=2$:

```
mov AL,a+2      ; AL=5
mov BL,[a+2]    ; BL=5
mov CL,a[2]     ; CL=5
```

adresarea se realizează asupra aceluiași element din șir, al treilea, adică 5.

b) se poate adăuga **directiva de definire a constantei x cu EQU**, chiar înainte de directiva `.code`:

~~x db 2 —; nu putem aduna 2 variabile din memorie așa, ca $a+x$, eventual cu instrucțiunea `add` (dar nici aceasta nu permite 2 operanzi din memorie)~~

x EQU 2 ; **constanta numită x de valoare 2**
; se va obține același efect ca la punctul a).

Problema 1-4

Introduceți în simulator următoarea secvență de program:

```
org 100h      ; p1_04
.data
a db 1, 2, 3, '1'
b dw 1, 2, 3, '1'
sirAscii db 'ABC 123'
sirAscii2 db 'A', 'B', 'C', '1', '2', '3'
; codurile Ascii: '0'=30h, '1'=31h, ..., '9'=39h
.code
mov AL, [a+2]
mov AX, [b+4]
ret
```

Observați modificarea valorilor din regiștri odată cu fiecare comandă Single Step efectuată și apoi:

- Vizualizați zona din memorie a datelor;
  - specificați adresa logică și fizică a variabilelor;
  - specificați cum “se execută” directivele de definire a datelor;
- Adăugați și instrucțiunile de mai jos, la sfârșit, dar înainte de `ret`.

```
mov BL, [b+4]
mov BX, [a+10]
```
- În caz că nu funcționează instrucțiunile de la punctul b), modificați-le a.î. să fie “legale”.

Rezolvare:

a) Datele definite în memorie au fost depuse așa cum sugerează Figura 4, unde dinspre stânga spre dreapta, se observă, înainte de simbolul “:” locația sau *adresa fizică* (pe cei 20 biți), iar după “:” este *conținutul exprimat ca valoare în hexazecimal*, apoi în zecimal și respectiv ca și *cod Ascii*. Adresa fizică a variabilei *a* se observă că este 07102h, care în formă logică se scrie 0700h:0102h; adresa lui *b* este 07106h sau în formă logică 0700h:0106h; adresa unde începe *sirAscii* este 0710Eh sau 0700h:010Eh; iar adresa unde începe *sirAscii2* este 07115h sau 0700h:0115h.

Directivele de definire a datelor nu “se execută”, se poate observa la execuție că CPU sare peste acea “zonă a datelor”, ajungând direct la prima instrucțiune din „zona de cod”;

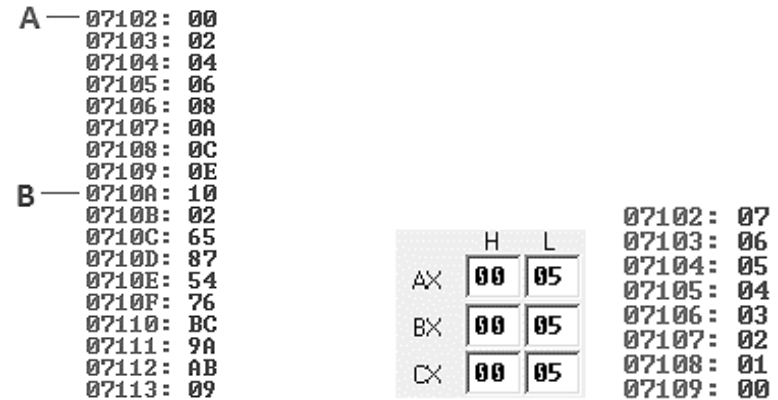

Figura 3. a) Reprezentarea variabilelor în memorie pentru problema 3 a) (stânga); b) Reprezentarea variabilelor în regiștri și în memorie pentru problema 3 b) (dreapta);

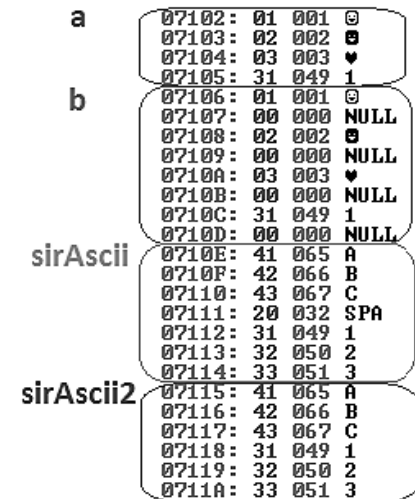

Figura 4. Reprezentarea în simulator a datelor din memorie pentru Probl. PR4

b) se adaugă cele 2 instrucțiuni înainte de ret, dar acestea nu vor funcționa în simulator; apare eroarea “*wrong parameters: operands do not match*” care sugerează faptul că e posibil ca un operand să fie văzut de CPU ca fiind pe 8 biți și un altul ca fiind pe 16 biți. Rezolvarea constă în forțarea tipului unui operand a.î. să corespundă cu tipul celuilalt operand; în acest caz se forțează tipul operandului preluat din memorie, întrucât registrul are o dimensiune fixă;

c) Modificarea constă în potrivirea dimensiunii operanzilor:

```
mov BL, byte ptr [b+4] ; variabila b a fost definită în memorie ca word, dar ne vom referi la ea ca byte
mov BX, word ptr [a+10] ; variabila a a fost definită în memorie ca byte, dar ne vom referi la ea ca word.
```

Problema 1-5 a) Definiți un vector “x” cu elemente pe cuvânt, inițializat cu valorile impare cuprinse între 0 și 10h;
 b) Vizualizați acest șir și explicați cât este: **lungimea, tipul și dimensiunea lui;**
 c) Scrieți o secvență de program astfel încât primul, al treilea și ultimul element al vectorului să fie transferate în regiștrii AX, BX, CX și apoi depuși pe stivă, în această ordine;
 d) Scrieți instrucțiunile potrivite pt a obține și în memorie, de la adresa cu offsetul 130h, folosind instrucțiuni MOV, aceeași structură ca și cea obținută la pct c) în stivă.

Rezolvare:

a) x dw 01h, 03h, 05h, 07h, 09h, 0Bh, 0Dh, 0Fh; ; p1_05

b) **lungime = 8** – vectorul are 8 elemente;

tip = 2 deoarece vectorul are elemente de tip cuvânt (adică 2 octeți);

dimensiune = 16 (adică numărul de octeți ocupați în memorie de vector).

c) pentru accesarea celui de-a treilea și respectiv ultimului element, se va folosi indexul 4 și resp. 14, indexul fiind calculat ca $2 \cdot (\text{ordinElement} - 1)$, unde $\text{ordinElement} = 1, 2, 3, 4, \dots, 8$ (primul, al doilea, al treilea, ...).

```
mov AX, x ; AX=0001h
mov BX, x+4 ; BX=0005h
mov CX, x+14 ; CX=000Fh
push AX ; se depune în stivă 0001h
push BX ; se depune în stivă 0005h
push CX ; se depune în stivă 000Fh
```

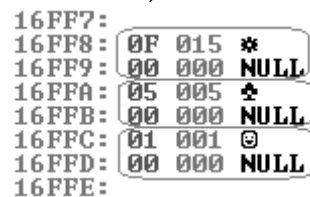

Figura 5. Conținutul stivei

d) pentru a obține aceeași structură ca și cea obținută la pct c) în stivă și în memorie, începând de la adresa 130h, vom scrie următoarea secvență:

```
mov AX, x ; AX=0001h
mov BX, x+4 ; BX=0005h
mov CX, x+14 ; CX=000Fh
mov [130h+4], AX ; se depune 0001h
mov [130h+2], BX ; se depune 0005h
mov [130h+0], CX ; se depune 000Fh
```

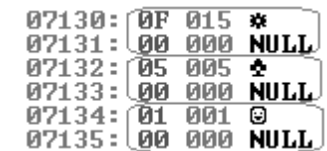

Figura 6. Conținutul memoriei

Problema 1-6

Fie următoarea secvență de instrucțiuni:

```
org 100h ; p1_06
```

.data

```
a db 5,4,3,2,1,0
```

.code

```
lea BX, a ; BX = _____
```

```
mov SI, _____ ; SI = _____
```

```
_____ ; AL = _____
```

```
ret
```

a1) Comentați prima instrucțiune (și specificați o instrucț. echivalentă), scriind rezultatul obținut în registrul corespunzător; a2) Completați cu o valoare ce trebuie scrisă în reg. SI a.î. în AL să se încarce elementul de pe poziția a III-a din șir;

b) Înlocuiți prima instrucțiune cu *mov bx,0* și ultima instrucț. cu *mov AL,a[BX][SI]*. Comentați și apoi executați noua secvență de program obținută.

* elementele șirului sunt indexate de la poziția 0 (prima din șir)

Rezolvare: Se vor analiza prin comparație cele 2 secvențe de mai jos:

```
org 100h ; p1_06_a
.data
a db 7,6,5,4,3,2,1,0
.code
lea BX, a ; BX = 0102h, ; instrucțiune echivalentă: mov BX, offset a
mov SI, 2 ; SI = 2
mov AL, [BX][SI]
; AL = [0102h+2]=[0104h]= 05h,
; adică în AL se va încărca
; al III-lea element al vectorului
```

```
org 100h ; p1_06_b
.data
a db 7,6,5,4,3,2,1,0
.code
mov BX, 0 ; BX = 0
mov SI, 2 ; SI = 2
mov AL, a[BX][SI]
; AL = [0102h+0+2]=[0104h]=05h,
; adică în AL se va încărca
; al III-lea element al vectorului
```

2. Instrucțiunile XCHG și XLAT

Instrucțiunea xchg interschimbă conținutul a doi operanzi; cei doi operanzi pot fi ambii regiștri, sau un registru și o variabilă din memorie, dar nu pot fi ambii operanzi din memorie.

De exemplu, dacă dorim să interschimbăm conținutul regiștrilor AX și BX, avem două posibilități:

Problema 2-1

- Scrieți o secvență de instrucțiuni prin care să interschimbați conținutul a 2 regiștri folosind a1) doar instrucțiuni mov; a2) o instrucțiune specifică;
- Scrieți o secvență de instrucțiuni prin care să interschimbați conținutul a 2 variabile de tip cuvânt din memorie.

Răspuns:

a1) fără instrucțiunea xchg:
-folosim o variabilă temporară:
.data
temp dw 0
.code
mov temp, AX
mov AX, BX
mov BX, temp

a2) cu instrucțiunea xchg:
xchg AX, BX

b) Dacă dorim să interschimbăm conținutul a două locații de memorie, de exemplu *mem1* și *mem2*, putem scrie următoarea secvență:
; considerăm initial [mem1]=00h, [mem2]=FFh
; nu putem scrie ~~xchg mem1, mem2;~~
mov AL, mem1 ; AL=00h
xchg AL, mem2 ; AL=FFh, [mem2]=00h
mov mem1, AL ; [mem1]=FFh

Instrucțiunea xlat încarcă în registrul AL conținutul locației din segmentul de date de la offsetul indicat de BX, la care se adaugă deplasamentul dat de AL: **AL = [DS: (BX+AL)]**. Instrucțiunea xlat se folosește pentru conversia/traslatarea sau codificarea datelor, utilizând tabele de conversie.

Problema 2-2 Explicați efectul instrucțiunii **xlat** din următoarea secvență:

```
org 100h ; Răspuns:
.data
tabela db 0,5,1,7,3,4,2,6,11,8,9,10,12,14,15 ; variabila tabela
.code
lea BX, tabela ; se încarcă în BX adresa de offset a tabelii ; instrucțiunea e echivalentă cu: mov BX, offset tabela
mov AL, 5 ; se vrea valoarea de pe poziția dată de indexul 5 din tabela
xlat ; rezultă AL = 4, valoarea returnată de xlat
```

3. Instrucțiunile CBW și CWD

Extensii de valori pentru numere cu semn:

Instrucțiunea CBW (*convert byte to word*) convertește o valoare pe octet (din registrul AL) într-o valoare pe cuvânt (în registrul AX), păstrând semnul valorii prin extensia bitului de semn.

Instrucțiunea CWD (*convert word to doubleword*) convertește o valoare pe cuvânt (din registrul AX) într-o valoare pe dublucuvânt (în perechea de regiștri DX:AX), păstrând semnul valorii prin extensia bitului de semn.

Problema 3-1

Analizați instrucțiunea *cbw* și explicați efectul ei în următoarea secvență de program:

```
.data                Răspuns:  
val db -100  
.code  
mov al, val    ; AL = 9Ch  
cbw           ; AX = FF9Ch
```

În exemplul de mai sus, atât AL, cât și AX, reprezintă aceeași valoare (-100d), în convenția Complement față de 2.

Problema 3-2

Analizați efectul secvenței de instrucțiuni de mai jos și explicați:

```
org 100h                Răspuns:  
.data  
val1 db 100            ; val1=100=64h  
val2 db 125            ; val2=125=7Dh  
val3 db 50             ; val3=50=32h  
.code  
mov BX, 0              ; inițializare sumă cu 0  
mov AL, val1           ; AL=64h=100  
cbw                  ; AX=val1 =0064h=100  
mov BX, AX             ; BX=100=64h  
mov AL, val2           ; AL=7Dh=125  
cbw                  ; AX=125=007Dh  
add BX, AX             ; BX=225=00E1h  
mov AL, val3           ; AL=32h=50  
cbw                  ; AX=50=0032h  
add BX, AX             ; BX=275=0113h
```

Secvența de instrucțiuni de mai sus realizează suma a 3 valori reprezentate pe octet, fără a testa o posibilă depășire de capacitate a valorii rezultate. Operația de adunare se va realiza pe cuvânt (în registrul BX).

Problema 3-3 Analizați efectul secvenței de instrucțiuni de mai jos și explicați:

```
org 100h                Răspuns:  
.data  
val dw -100           ; -100 = FF9Ch  
.code  
mov ax, val           ; AX = FF9Ch = -100  
cwd                   ; DX:AX = FFFFh:FF9Ch = -100  
neg AX                ; AX = 0064h = +100  
cwd                   ; DX:AX = 0000h:0064h = +100
```

Problema 3-4 Analizați efectul secvenței de instrucțiuni de mai jos și explicați:

```
org 100h                Răspuns:  
.data  
val db -100           ; -100=9Ch  
.code  
mov AL, val           ; AL = 9Ch=-100  
cbw                   ; AX =FF9Ch= -100  
cwd                   ; DX:AX = FFFFh:FF9Ch= -100
```

Extensii de valori pentru numere fără semn:

Nu există instrucțiuni speciale pentru extensia numerelor fără semn. Soluția este să înscrinem noi valoarea 0 în partea superioară a registrului în care se dorește obținerea valorii extinse.

1) Fie nr **fără semn** scris pe octet în registrul AL. Extindeți acest nr la registrul AX.

```
mov AH, 0 ; AX = nr cerut, extins pe 16 biți
```

2) Fie nr **fără semn** scris pe cuvânt în registrul AX. Extindeți acest nr la 32 biți.

```
mov DX, 0 ; DX:AX = nr cerut, extins pe 32 biți.
```

Aici trebuie să avem grijă pt că nu se permite accesarea regiștrilor în perechi, de exemplu **mov DX:AX, 2** este ilegală.

4. Instrucțiunile LEA, LDS și LES

Instrucțiunea **LEA** încarcă adresa de offset a variabilei specificate ca operand sursă în registrul destinație. Mai precis, instrucțiunea **lea BX, a** va încărca adresa de offset a variabilei **a** din segmentul dat de valoarea lui DS, în BX. Echivalentă cu: **mov BX, offset a**

Problema 4-1

Explicați efectul următoarei secvențe de instrucțiuni. Ce valori vor conține regiștrii BX, SI, DI, DS, ES ?

org 100h

Răspuns:

.data

a dw 1234h ; în EMU, a începe la adresa cu offsetul 102h

b dw 5678h ; în EMU, b începe la adresa cu offsetul 104h,

c dw 9ABCh ; în EMU, c începe la adresa cu offsetul 106h

.code

lea BX, a ; BX = 0102h = adresa efectivă (offset) a variabilei a

lds SI, a ; SI = 1234h, DS = 5678h

sau daca am fi folosit:

les DI, b ; DI = 5678h, ES = 9ABCh

ret

DS : [104h]

Instrucțiunea **LDS** (sau **LES**) încarcă o pereche de regiștri: **DS** (respectiv **ES**) și **registru specificat ca destinație** cu perechea de cuvinte preluate din memorie de la adresa cu offsetul dat de operandul sursă din segmentul dat de valoarea din DS. În secvența de mai sus, a doua instrucțiune (**lds SI, a**) a modificat valoarea lui DS și din această cauză, dacă imediat apoi am executa instrucțiunea **les DI, b** se va căuta conținutul din memorie de la offsetul dat de b, dar în segmentul cu adresa de început 5678h (iar noi nu știm ce se află acolo).

	H	L
AX	00	00
BX	01	02
CX	00	14
DX	00	00
CS	07 00	
IP	01 13	
SS	07 00	
SP	FF FE	
BP	00 00	
SI	12 34	
DI	00 00	
DS	56 78	
ES	00 00	

Figura 7. Valorile finale ale regiștrilor pentru Pr4-1

5. Instrucțiuni pentru adunare și scădere: ADD, SUB, ADC, SBB

Instrucțiunea ADD adună doi operanzi (), rezultatul fiind apoi plasat în primul operand.

Instrucțiunea ADC adună doi operanzi, împreună cu indicatorul de transport CF (*Carry flag*) rezultat anterior.

Instrucțiunea SUB scade doi operanzi, rezultatul fiind apoi plasat în primul operand.

Instrucțiunea SBB scade doi operanzi, împreună cu indicatorul de transport CF (*Carry flag*) rezultat anterior.

Operanzii pot fi: 1) doi regiștri, 2) un registru și o variabilă din memorie, 3) un registru sau o variabilă din memorie și o valoare imediată.

În aceste cazuri, va trebui să fim atenți la dimensiunea operanzilor și la valorile acestora, pentru a nu rezulta depășiri de capacitate.

Concret, la realizarea operațiilor aritmetice de adunare și scădere, vom putea lucra astfel:

- **se pot aduna 2 numere scrise pe n biți**, rezultatul obținut va fi tot pe n biți, însă trebuie interpretate flagurile întrucât ar putea apărea depășire de capacitate (practic unele rezultate ar putea avea nevoie de scrierea pe n+1 biți);

- **se pot scădea 2 numere scrise pe n biți**, rezultatul obținut va fi tot pe n biți, însă trebuie interpretate flagurile întrucât la scădere ar putea apărea depășire de capacitate în sensul nevoii de împrumut - borrow (practic unele rezultate ar putea avea nevoie de scrierea pe n+1 biți pentru a marca faptul că e nevoie de un împrumut pentru a putea realiza scăderea);

FARA semn: **CF=1 !!! => rezultatul nu e bun stocat doar pe n biți => să citim / interpretăm rezultatul pe n+1 biți : CF|rez pe n biți**

CU semn: **OF=1 !!! => rezultatul nu e bun stocat doar pe n biți => să citim / interpretăm rezultatul pe n+1 biți : CF|rez pe n biți**

Analizați modul de lucru cu **instrucțiunile ADC și SBB** în cazul numerelor fără semn, respectiv cu semn

Problema 5-1 Transformați secvența de cod astfel încât variabilele a, b și c (ca nr fără semn) să fie definite ca o singură variabilă de tip octet denumită "sir". Cum se poate adresa acum *variabila a* din memorie? Dar *variabilele b, c*? Realizați suma lor. Observați modul de adresare.

Rezolvare:

Se dă:

```
org 100h ; p5_01_a
a db 82h ; 82h=130
b db 9Bh ; 9Bh=155
c db 3Ah ; 3Ah=58
suma dw ?
.code
clc ; (Clear CF) CF=0
mov AX, 0 ; AX=AH AL = 00 00h
mov AL, a ; AL= 82h
add AL, b ; AL= 82h+9Bh= 1Dh, CF=1
adc AH, 0 ; AH = 01h
add AL, c ; AL = 1Dh+3Ah= 57h, CF=0
adc AH, 0 ; AH = 01h+0= 01h
mov suma, AX ; suma=0157h=343
```

Adresare directă

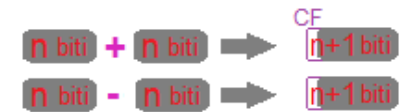
```
org 100h ; p5_01_b
sir db 82h,9Bh,3Ah

suma dw ?
.code
clc ; (Clear CF) CF=0
mov AX, 0 ; AX=AH AL = 00 00h
mov AL, sir ; AL= 82h
add AL, sir+1 ; AL= 82h+9Bh= 1Dh, CF=1
adc AH, 0 ; AH = 01h
add AL, sir+2 ; AL = 1Dh+3Ah= 57h, CF=0
adc AH, 0 ; AH = 01h+0= 01h
mov suma, AX ; suma=0157h=343
```

Adresare indirectă

```
org 100h ; p5_01_c
sir db 82h,9Bh,3Ah

suma dw ?
.code
clc ; (Clear CF) CF=0
mov AX, 0 ; AX=AH AL = 00 00h
mov AL, sir[0] ; AL= 82h
add AL, sir[1] ; AL= 82h+9Bh= 1Dh, CF=1
adc AH, 0 ; AH = 01h
add AL, sir[2] ; AL = 1Dh+3Ah= 57h, CF=0
adc AH, 0 ; AH = 01h+0= 01h
mov suma, AX ; suma=0157h=343
```


Figura 8. Reprezentarea dimensiunii rezultatului obținut la adunarea și scăderea a 2 numere pe n biți

Problema 5-2. Să se scrie un program care să adune două numere; cele 2 valori *a* și *b* vor fi definite în memorie ca octeți (numerele vor fi considerate în convenția fără semn). Suma acestora ar putea fi mai mare decât valoarea 0FFh și astfel, se propune stocarea ei în cadrul unei variabile de tip cuvânt.

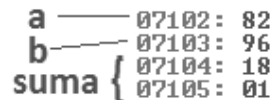
Rezolvare:

Varianta A) Folosind **adunare de regiștri pe 16 biți** (cu **ADD**)

```
org 100h ; p5_02_a
.data
a db 130 ; se definește variabila a =82h
b db 150 ; se definește variabila b =96h
suma dw ? ; se definește var. suma
; neinițializată, pe cuvânt
.code
mov ah,0 ; AH=0
mov bh,0 ; BH=0
mov AL,a ; AL=a=82h => AX=00 82h
mov BL,b ; BL=b=96h => BX=00 96h
add AX,BX ; AX=a+b=0118h
mov suma, AX ; suma=AX=0118h=280
ret
```

Varianta B) Folosind **adunare cu carry de regiștri pe 8 biți** - instrucțiunea **ADC** s-a aplicat asupra extensiei lui AL (în care s-a realizat adunarea) adică în AH.

```
org 100h ; p5_02_b
.data
a db 130 ; se definește variabila a
b db 150 ; se definește variabila b
suma dw ? ; se definește var. suma
; neinițializată, pe cuvânt
.code
clc ;CF=0 (să nu rămână setat dinainte)
mov AX,0 ; AX=0
mov AL,a ; AL=a=82h
add AL,b ; AL=a+b=18h, CF=1
adc AH,0 ; AH=CF=01h
mov suma, AX ; suma=AX=0118h=280
ret
```


Figura 9. Ilustrarea variabilelor în memorie pentru problema **PR5-2**

Observații: Valorile propuse în problemă au fost numerele *fără semn* 130 și 150; acestea, reprezentate în hexazecimal sunt valorile 82h și 96h, iar în memorie se vor găsi la adresele 07102h și respectiv 07103h. Suma celor două numere este 0118h care în zecimal fără semn reprezintă numărul 280.

Observați formula prin care puteți interpreta valoarea concatenată (fără a folosi regulile tradiționale de conversie din hexa în zecimal și fără a scrie puterile lui 16).

Formula este: A:B -> A*2^{nr biți}+B care aplicată la problema va fi:

$$01h * 2^8 + 18h = 1 * 2^8 + 24 = 256 + 24 = 280$$

Similar, se tratează cazul operației de scădere: sub se folosește prima dată pe partea inferioară, sbb se folosește a doua oară pe partea superioară.

Analizați instrucțiunile INC, DEC ȘI NEG – aceste instrucțiuni au doar un singur operand și au următorul efect:

INC – adună un 1 la operand;

DEC –scade un 1 din operand,

NEG – obține inversul unui număr sau realizează 0-nr

Problema 5-3. Să se scrie o secvență de program care realizează suma a 2 variabile reprezentate pe câte 2 cuvinte fiecare, de exemplu: 12345678h și 9ABCDEF0h, numerele fiind exprimate în convenția *fără semn*.

Rezolvare:

Se presupune că prima variabilă este 12345678h adică 305.419.896 în zecimal, iar cea de-a doua variabilă este 9ABCDEF0h, adică 2.596.069.104. Suma celor 2 numere va fi: 2.901.489.000=ACF13568h. Pentru obț. rezultatului, deoarece în procesorul 8086 nu există regiștri de 32 biți, se împarte fiecare variabilă în două grupe de cuvinte (adică doi octeți fiecare grupă), conform Figurii 10:

```
org 100h      ; p5_03
; se alocă în memorie câte 2 cuvinte pentru fiecare variabilă, astfel:
.data
A dw 1234h    ; se definește variabila A în mem., pe cuvânt: A=1234h
B dw 5678h    ; se definește variabila B în mem., pe cuvânt: B=5678h
C dw 9ABCh    ; se definește variabila C în mem., pe cuvânt: C=9ABCh
D dw 0DEF0h   ; se definește variabila D în mem., pe cuvânt: D=DEF0h
; se alocă în memorie 2 cuvinte și pentru rezultat:
E dw 0        ; se alocă un cuvânt în memorie pentru variabila E=0
F dw 0        ; se alocă un cuvânt în memorie pentru variabila F=0
.code
mov AX, B     ; AX=B=5678h
add AX, D     ; AX=B+D=3568h
mov F, AX     ; F=B+D=3568h
mov AX, A     ; AX=A=1234h, iar instrucț. mov nu va afecta flagul CF
adc AX, C     ; AX=(A+C)+CF=ACF0h+1=ACF1h
mov E, AX     ; E=ACF1h
```

a) rulați programul de mai sus cu simulatorul, urmăriți variabilele în zona de memorie și apoi specificați valorile obținute în zecimal (atât pentru A,B,C,D,E,F cât și pentru A:B, C:D și E:F); verificați suma atât în hexazecimal cât și în zecimal;

b) Înlocuiți în variabila A cu valoarea 7654h și reanalizați punctul a);

c) **Rescrieți problema a.î. cele 2 variabile ce se doresc a fi însumate să fie scrise pe câte 4 octeți fiecare. Comparați rezultatele obținute cu cele de la pct a).**

d) Urmăriți calculul: ACF1h= 44273, iar 3568h= 13672; folosind formula propusă, se va obține:

$$44273 * 2^{16} + 13672 = 2.901.475.328 + 13.672 = 2.901.489.000.$$

Figura 10. a) Logica programului; b) corespondența între zona de memorie și variabilele folosite în problema **PR5-3**

Problema 5-4. Să se scrie un program care să realizeze suma a două variabile din memorie reprezentate pe câte 6 octeți fiecare. Suma obținută se va considera tot în memorie, într-o variabilă scrisă de asemenea pe 6 octeți.

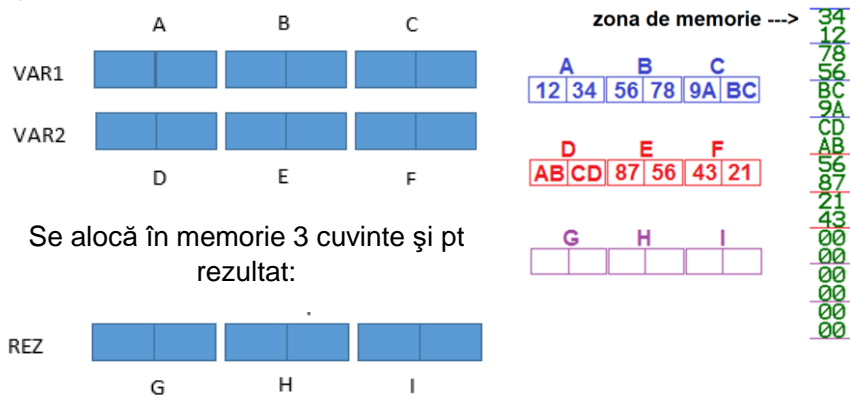
Suma poate fi efectuată la nivel de byte sau la nivel de word, similar abordării de la **problema precedentă**. Se va rezolva în ambele variante.

Indicație: Se împarte fiecare variabilă în 3 grupe de câte 2 octeți sau în 6 grupe de câte un octet, deci vom putea realiza însumarea intermediară prin adunare de cuvinte sau de octeți, conform figurii:

Cele 2 variabile (de exemplu valorile 123456789ABCh și 0ABCD87564321h) pot fi definite: a) la nivel de cuvinte, iar apoi preluate în regiștri de 16 biți;
 b) ca octet, iar apoi vor fi preluate în regiștri de 8 biți;
 (propusă) c) la nivel de cuvinte, iar apoi preluate în regiștri de 8 biți;
 (și în simulator se pot defini date de tip dword (32 biți), deși regiștrii au dimensiune maximă de 16 biți).

Rezolvare:

a1) Se poate lucra folosind 3 variabile de tip cuvânt pentru fiecare variabilă, așa cum se propune mai jos:

Figura 11. Ilustrarea variabilelor pentru PR5-4, varianta a1)

Se realizează suma dintre C și F, iar rezultatul se depune în I. Similar, se însumează B cu E (rezultatul se va depune în H) și în final, se însumează A cu D (rezultatul se depune în G). Se ține cont și de transportul care poate apărea între două grupe consecutive, dinspre dreapta înspre stânga, deci se va folosi și instrucțiunea *adc*.

```

mov AX, C      ; p5_4_a1          ; AX=9ABCh
add AX,F      ; AX=9ABCh+4321h=0DDDDh, CF se poate seta
mov I, AX     ; se depune rezultatul intermediar în memorie
mov AX, B     ; AX=5678h (instrucțiunea mov nu va afecta carry flag)
adc AX,E     ; AX=5678h+8756h=0DDCEh
mov H, AX    ; se depune rezultatul intermediar în memorie
mov AX, A     ; AX=1234h
adc AX,D     ; AX=1234h+0ABCDh=0BE01h
mov G, AX    ; ultimul posibil transport se va reflecta în CF
    
```

În cazul rezolvării de la punctul a1), resp. a2) variabilele programului au fost definite în memorie folosind directivele:

A dw 1234h	var1 dw 1234h, 5678h, 9ABCh
B dw 5678h	var2 dw 0ABCDh, 8756h, 4321h
C dw 9ABCh	rez dw ?,?,?
D dw 0ABCDh	
E dw 8756h	
F dw 4321h	
G dw ?	
H dw ?	
I dw ?	

a2) o altă posibilă variantă este cu folosirea unei variabile de tip șir sau vector cu 3 elemente de tip cuvânt:

```

mov AX, var1 [4]      ; p5_4_a2      ; AX=9ABCh
add AX,var2 [4]      ; AX=9ABCh+4321h=0DDDDh, CF se poate seta
mov rez [4], AX      ; se depune rezultatul intermediar în memorie

mov AX, var1 [2]      ; AX=5678h (instrucțiunea mov nu va afecta carry flag)
adc AX,var2 [2]      ; AX=5678h+8756h=0DDCEh
mov rez [2], AX      ; se depune rezultatul intermediar în memorie

mov AX, var1 [0]      ; AX=1234h
adc AX,var2 [0]      ; AX=1234h+0ABCDh=0BE01h
mov rez [0], AX      ; ultimul posibil transport se va reflecta în CF

```

b) cele 2 variante adaptate la nivel de 8 biți se vor scrie (variabilele sunt acum pe 8 biți și au fost redefinite ca A1, B1, ... respectiv A2, B2, ...):

org 100h ; p5_4_b1	org 100h ; p5_4_b2
.data	.data
A1 db 12h	var1 db 12h,34h,56h,78h,9Ah,0BCh
B1 db 34h	var2 db
C1 db 56h	0ABh,0CDh,87h,56h,43h,21h
...	rez db ?,?,?, ?,?,?
A2 db 0ABh	
B2 db 0CDh	
C2 db 87h	
...	
.code	.code
mov AL, F1 ; AL=0BCh	mov AL, var1[5] ; AL=0BCh
add AL,F2 ; AL=BCh+21h=0DDh	add AL,var2[5] ; AL=BCh+21h=0DDh
mov F3, AL	mov rez[5], AL
mov AL, E1 ; AL=9Ah	mov AL, var1[4] ; AL=9Ah
adc AL,E2 ; AL=9Ah+43h=0DDh	adc AL,var2[4] ; AL=9Ah+43h=0DDh
mov E3, AL	mov rez[4], AL
...	...

Problema 5-5 Se consideră zona din memorie de 30 octeți începând de la locația 1200h. Să se scrie o secvență de program care să umple această zonă din memorie cu valoarea AAh. Parcurgeți această zonă cu ajutorul instrucțiunii inc; pentru implementarea operației, considerați următoarea sugestie: se poate repeta un bloc de operații de atâtea ori cât arată registrul CX dacă se folosește construcția:

mov CX, nr_de_repetări

```
eti:  ...      ; operația 1 ce se dorește a fi repetată
      ...      ; operația 2 ce se dorește a fi repetată
      ...      ; operația n ce se dorește a fi repetată
```

loop eti ; asigură revenirea în program înapoi la eti de CX ori

Rezolvare:

... ; definirea segm. de date, cod

mov BX,1200h

mov CX, 30

eti:

mov [BX], 0AAh ; la adresa dată de BX se depune valoarea AAh

inc BX ; se trece la următ. locație incrementând valoarea reg. BX

loop eti ; se revine la eti, parcurgând bucla de 30 de ori

La terminarea programului, în BX va fi adresa locației următoare, adică 121Eh, iar adresa fizică este 0700h:121Eh=07000h+121Eh= 0821Eh.

Problema 5-6 Se dă un șir cu 3 elemente pe octet. Scrieți o secvență de program care să calculeze suma elementelor șirului folosind:

a) adresare bazată, b) adresare indexată; c) adresare bazată-indexată;

d) presupunând că se dorește realizarea sumei unui șir de 10 elemente, numere mici (deci nu apare depășire), repetați punctele b) și c) folosind bucle.

Rezolvare:

a) **Adresare bazată**

```
org 100h ; p5_06_a
sir db 82h,9Bh,3Ah
suma dw ?
.code
clc
mov AX,0
mov BX, offset sir;
mov AL, [BX]
```

```
add AL, [BX+1]
adc AH,0
```

```
add AL, [BX+2]
adc AH,0
mov suma, AX
```

b) **Adresare indexată**

```
org 100h ; p5_06_b
sir db 82h,9Bh,3Ah
suma dw ?
.code
clc
mov AX,0
mov SI,0
mov AL, sir[SI]
```

```
inc SI
add AL, sir[SI]
adc AH,0
```

```
inc SI
add AL, sir[SI]
adc AH,0
mov suma, AX
```

c) **Adresare bazată-indexată**

```
org 100h ; p5_06_c
sir db 82h,9Bh,3Ah
suma dw ?
.code
clc
mov AX,0
mov SI,0
mov BX, offset sir
mov AL, [BX+SI]
```

```
inc SI
add AL, [BX+SI]
adc AH,0
```

```
inc SI
add AL, [BX+SI]
adc AH,0
mov suma, AX
```

d) **cu bucle**

```
org 100h
.data
sir db 3,5,4,2,7,0,1,1,2,1
suma db ? ; la finalul execuției, suma trebuie să fie 26=1Ah
.code ; p5_06_d1
```

```
mov SI,0
mov AL, sir[SI]
```

```
eti: inc SI
      add AL, sir [SI]
      cmp SI,10 ; nr de elemente ale șirului
      jl eti ; jump if SI is less than 10
```

```
mov suma, AL
```

```
.code ; p5_06_d2
mov BX, offset sir
mov SI,0
mov CX, 10 ; nr de elem ale șirului
mov AL, [BX+SI]
```

```
eti: inc SI
      add AL, [BX+SI]
loop eti ; DEC CX and if it's not yet 0,
repeat from eti
```

```
mov suma, AL
```

Problema 5-7. Scrieți o secvență de program care să calculeze suma elementelor de pe poziție pară (se consideră că suma nu intră în depășire).

Rezolvare:

Cu adresare directă, fără indexare

```
org 100h ; p5_07_a
.data
sir db 3,2,6,5,7,9,1,4,0,8
.code
mov AL,0 ; AL=0

add AL, sir ; AL=0+3 = 3

add AL, sir+2 ; AL=3+6 = 9

add AL, sir+4 ; AL=9+7 = 16

add AL, sir+6 ; AL=16+1 = 17

add AL, sir+8 ; AL=17+0 = 17
ret
```

Accesare manuală

```
org 100h ; p5_07_b
.data
sir db 3,2,6,5,7,9,1,4,0,8
.code
mov AL,0 ; AL=0
mov SI, 0
add AL, sir[SI] ; AL=0+3 = 3
add SI,2
add AL, sir[SI] ; AL=3+6 = 9
add SI,2
add AL, sir[SI] ; AL=9+7 = 16
add SI,2
add AL, sir[SI] ; AL=16+1 = 17
add SI,2
add AL, sir[SI] ; AL=17+0 = 17
ret
```

Cu adresare indirectă, cu indexare

Accesare automată

```
org 100h ; p5_07_c
.data
sir db 3,2,6,5,7,9,1,4,0,8
.code
mov AL,0 ; AL=0
mov SI, 0 ; SI=0
mov CX, 5 ; CX=5
```

iar:

add AL, sir[SI] ; AL=0+3=3, apoi 3+6=9, apoi 9+7=16, ...

add SI,2 ; SI=2, apoi 4, 6, ...

loop iar ; CX=4, apoi 3, 2, ...

ret

În registrul AL va fi aceeași valoare; sunt prezentate doar diferite modalități de accesare a elementelor șirului.

Problema 5-8. Să se definească în memorie 5 octeți și să realizeze suma acestora. Valoarea sumei se va depune în memorie în *suma*.

Rezolvare: O primă variantă este cu definirea celor 5 octeți ca variabile separate, însă această soluție nu este acceptabilă pentru un nr mare de elemente de prelucrat. Cea de-a doua variantă, cu definirea valorilor ca elemente ale unui șir sau vector și mai ales cu folosirea unei bucle este mult mai potrivită.

Fol. adunare cu carry cu reg. pe 8 biți

```
org 100h ; p5_08_a
.data
a db 0E4h
b db 56h
c db 4Ah
d db 9Ch
e db 7Dh
suma dw ?
.code
mov AL, a
mov AH, 0
add AL, b
adc AH, 0
add AL, c
adc AH, 0
add AL, d
adc AH, 0
add AL, e
adc AH, 0
mov suma, AX
ret
```

Fol. adunare fără carry cu reg. pe 16 biți

```
org 100h ; p5_08_b
.data
a db 0E4h
b db 56h
c db 4Ah
d db 9Ch
e db 7Dh
suma dw ?
.code
mov BX, 0
mov AL, a
mov AH, 0
add BX, AX
mov AL, b
add BX, AX
mov AL, c
add BX, AX
mov AL, d
add BX, AX
mov AL, e
add BX, AX
mov suma, BX
ret
```

Fol. adunare cu carry cu reg. pe 8 biți și loop

```
org 100h ; p5_08_c
.data
x db 0E4h, 56h, 4Ah, 9Ch, 7Dh
suma dw ?
.code
mov AL, x [0]

mov CX, 4
mov SI, 1
eti: add AL, x [SI]
      adc AH, 0
      inc SI
loop eti
mov suma, AX
ret
```

Valoarea sumei în oricare din cazuri

Fol. adunare fără carry cu reg. pe 16 biți și loop

```
org 100h ; p5_08_d
.data
x db 0E4h, 56h, 4Ah, 9Ch, 7Dh
suma dw ?
.code
mov BX, 0
mov BL, x[0]
mov AH, 0
mov CX, 4
mov SI, 1
eti: mov AL, x [SI]
      add BX, AX
      inc SI
loop eti
mov suma, BX
ret
```

este 029Dh.

6. Instrucțiuni pentru înmulțire și împărțire: MUL, IMUL, DIV, IDIV

Instrucțiunea MUL înmulțește doi operanzi, dintre care primul e stocat implicit în acumulator, rezultatul fiind apoi plasat în acumulatorul extins. Instrucțiunea se aplică pentru numere **fără semn**.

Instrucțiunea IMUL înmulțește doi operanzi, considerați ca numere întregi, **cu semn**. Astfel, se va ține cont de semnul rezultatului.

Unde **“ACC” = AL sau AX**, iar **“Acc ext” = AX sau DX:AX**

Obs:

Carry flag CF și *Overflow flag* OF sunt setate dacă jumătatea superioară a rezultatului (AH în cazul operanzilor pe octet, sau DX pentru operanzi pe cuvânt) conține bitul cel mai semnificativ al produsului, în caz contrar sunt șterse.

În general, **înmulțirea a 2 numere pe n biți** va produce un **rezultat pe 2n biți**.

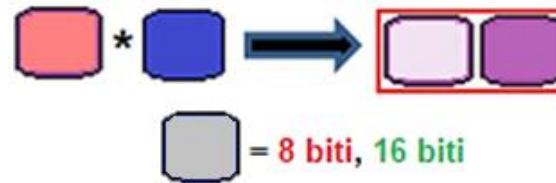

Figura 12. Ilustrarea modului de realizare al operației de înmulțire

Exemplul 1:

; 82h = 130 (unsigned) = -126 (signed)

mov AL, 82h

mov BL, 2

mul BL ; 82h= 130 = -126 => **AL** * BL = 130 * 2 -> **AX** = rez =260 = 0104h

Dar dacă scriem:

imul BL ; 82h= 130 = -126 => **AL** * BL = -126 * 2 -> **AX** = rez = - 252 = FF04h

Exemplul 2:

40000 =9C40h

100 = 64h

mov AX, 40000

mov BX, 100

mul BX ; **AX** * BX = 40 000 * 100 => **DX:AX** =rez= 4 000 000

Instrucțiunea DIV împarte doi operanzi, dintre care primul (deîmpărțitul) e stocat implicit în Acc extins, rezultatul fiind apoi plasat tot în Acc (aici se depune câtul) și extensia acestuia (aici se depune restul). Instrucțiunea se aplică pentru numere **fără semn**.

Instrucțiunea IDIV împarte doi operanzi ca numere întregi **cu semn**.

Împărțirea a două numere în binar se efectuează invers operației de înmulțire: va fi nevoie de scrierea **deîmpărțitului ca un număr pe 2n biți**,

de exemplu $157 = 10011101b$; **împărțitorul se va scrie folosind doar n biți**, de exemplu $13 = 1101b$. Realizând operația de împărțire, se va obține câtul $12 = 1100b$ și restul $1 = 0001b$, care așa cum se poate observa se vor scrie tot **pe n biți fiecare** (atât **câtul** cât și **restul**).

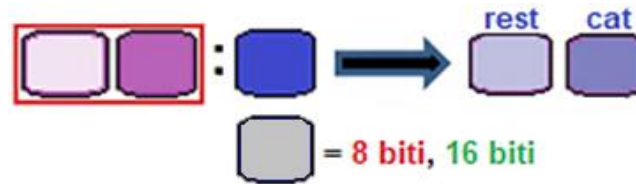

Figura 13. Ilustrarea modului de realizare al operației de împărțire

$9C40h = 40\ 000 = -25536$

Exemplul 1:

Pe 8 biți:

Mov AX, 9C40h

Mov BL, 200

DIV BL ; AX / BL = $40.000/200 \rightarrow$ REST=AH=00h CAT = AL=C8h=200,

Iar dacă scriem:

IDIV BL ; AX / BL = $-25536/200 \rightarrow$ REST=AH CAT = AL, dar aici ne dă o eroare "divide by zero" pt că de fapt încercă să împartă -25536 la -56 ($200 = C8h = -56$), iar calculul $-25536 : (-56)$ furnizează un cât prea mare, care nu se poate scrie pe doar 8 biți cât are disponibili pentru a scrie câtul. Soluția în acest caz este să ducem operația pe dimensiunea următoare, deci să depunem deîmpărțitul într-un registru de 32 biți și să împărțim cu un nr scris într-un registru de 16 biți.

Exemplul 2:

Pe 16 biți:

mov AL, 200 ; nr -56 interpretat ca nr cu semn: AL=200=C8h=-56

cbw ; AX=200=FFC8h = -56

mov BX, AX ; BX=200=FFC8h = -56

mov AX, 9C40h ; AX=9C40h=40 000 = -25 536

cwd ; DX:AX=FFFF : 9C40h=-25536

IDIV BX ; (DX:AX) / BX = $-25536/(-56) \rightarrow$ REST=DX=00h, CAT = AX=01C8h = 456,

Problema 6-1. Scrieți directive sau instrucțiuni pentru următoarele:

- Definiți un vector "x" cu elemente pe octet, inițializat cu valorile pare cuprinse între 0 și 20h;
- definiți o constantă doi de valoare 2;
- încărcați într-un registru adresa variabilei x;
- realizați suma celui de-al treilea element al lui x cu nr. de la punctul b) și depuneți-o într-un registru;
- obțineți opusul valorii de la punctul d) și apoi înmulțiți acest număr cu ultimul element al vectorului;
- modificați programul astfel încât să fie definită și o zonă de memorie (numită *produs*) adecvată pentru a stoca rezultatul obținut la punctul e);
- realizați suma elementelor șirului folosind o buclă cu loop ca la problema anterioară și depuneți rezultatul obținut în memorie într-o variabilă *suma*.

Rezolvare:

a) x db 0h, 2h, 4h, 6h, 8h, 0Ah, 0Ch, 0Eh, 10h, 12h, 14h, 16h, 18h, 1Ah, 1Ch, 1Eh;

b) doi EQU 2

c) lea BX, x ; sau mov BX, offset x

d) mov AL, x[2] ; AL = 04h = al treilea element al lui x
add AL, doi ; AL = 04h+02h=06h = 6 = suma cerută

e) neg AL ; AL = - 6 = FAh = valoarea negată sau opusul nr
mov AH, x[15] ; AH = 1Eh = ultimul element al șirului

; pentru înmulțire cu semn:

imul AH ; se va înmulți valoarea din AL cu cea din AH, ambele fiind considerate numere cu semn,
; se înmulțește -6*30=-180 și se obține AX=-180=FF4Ch

; pentru înmulțire fără semn:

mul AH ; se va înmulți valoarea din AL cu cea din AH, ambele fiind considerate numere fără semn,
; se înmulțește -6=FAh care acum e văzut ca 250 și se obține AX=250*30=7500=1D4Ch

f) se va defini în zona de date: *produs dw* ?

iar plasarea rezultatului se va realiza în zona de cod folosind instrucțiunea:

mov produs, AX deoarece produsul s-a obținut în registrul AX

g) se va defini în zona de date: *suma dw* ?

Deși elementele șirului sunt pe octet, dacă acestea sunt valori mari, suma poate intra în depășire (e posibil să aibă nevoie de 9 biți pentru a fi stocată), deci se folosește variabilă de tip cuvânt, în loc de una de tip octet.

În zona de cod se va scrie secvența care calculează suma elementelor șirului:

mov AL, x[0] ; în AL se depune primul element al șirului

mov AH, 0 ; în AH se va vedea eventuala depășire

mov BX, 1 ; BX=indexul 01h

mov CX, 15 ; nr de repetări ale buclei

eti: add AL, x[BX] ; adună la AL pe x[1], apoi x[2], ... , x[15]

adc AH, 0 ; dacă cumva apare depășire, se va acumula la AH

inc BX ; se trece la următorul index

loop eti ; asigură revenirea în program înapoi la **eti** de CX ori

mov suma, AX ; val. obținută în AX = 00F0h, se depune în suma

Problema 6-2. Să se scrie un program care să realizeze produsul a trei variabile de tip octet definite în memorie. Rezultatul se va stoca tot în memorie. Rezolvați în ambele cazuri, considerând numerele fără semn, respectiv cu semn.

Rezolvare:

Realizarea produsului între a, b și c, unde a,b,c sunt de tip octet se poate realiza astfel:

- 1) se înmulțește a cu b și rezultatul se obține în registrul AX;
- 2) se convertește c la același tip al datei, respectiv cuvânt
- 3) se înmulțește rezultatul de la 1) cu cel de la 2) și rezultatul final se obține în perechea de regiștri DX:AX ca un dublucuvânt;

Pentru numere fără semn

```
org 100h ; p6_2_a
.data
a db 10 ; 10
b db 0ABh ; 10x16+11 =171
c db 100 ; 100
produs dd ?
.code
mov AL, a
mov BL, b
mul BL ; rezultat în AX (pas 1)

mov BH, 0
mov BL, c ; (pas 2)
mul BX ; rezultat în DX:AX (pas 3)
mov produs, AX
mov produs +2, DX
ret
;realizați calculele și verificați că
DX:AX=0002:9BF8h e corect
calculat în baza10=171000
```

Pentru numere cu semn

```
org 100h ; p6_2_b
.data
a db 10 ; 10
b db 0ABh ; -85
c db 100 ; 100
produs dd ?
.code
mov AL, a
mov BL, b
imul BL ; rezultat în AX (pas 1)
mov BX, AX ; se copiază rez în BX
mov AL, c
cbw
xchg BX,AX ; (pas 2)
imul BX ; rezultat în DX:AX (pas 3)
mov produs, AX
mov produs +2, DX
ret
;realizați calculele și verificați că
DX:AX=FFFE:B3F8h e corect
calculat în baza10 = -85000
```

Problema 6-3. Să se scrie un program care să realizeze următorul calcul: $E = (2 \cdot a + b/c) \cdot d$,

unde a, b și d sunt de tip byte, iar c este de tip word și sunt definite în memorie. Rezultatul se va stoca tot în memorie. Rezolvați în ambele cazuri, considerând numerele fără semn, respectiv cu semn.

Rezolvare:

Obținerea expresiei se poate realiza astfel:

- 1) se înmulțește 2 cu a (deci *byte*byte=> word*) și rezultatul se obține în registrul AX;
- 2) se realizează împărțirea **b/c**, dar aici apare o problemă: **b** e de tip octet, iar **c** e de tip cuvânt; astfel, prima dată se va converti **b** la dimensiunea dublă a lui **c** și abia apoi se poate realiza împărțirea; rezultatul se va obține sub formă de cât, de dimensiune *dword / word*, deci *word* în registrul AX.
- 3) se adună rezultatele de la 1) și 2), ca *word + word*; astfel, s-a calculat toată paranteza în AX, de exemplu;
- 4) deoarece rezultatul de la 3) este pe *word*, va trebui convertită și variabila **d** la *word* înainte de a realiza înmulțirea. Rezultatul final va fi de tip *word*word*, adică *doubleword* (obț. în perechea DX:AX).

Pentru numere fără semn

```
org 100h ; p6_3_a
.data
a db 10 ; 10
b db 0ABh ; 10x16+11 =171
c dw 100 ; 100
d db 2 ; 2
calcul dd ? ; rez
.code
mov AL, a ; preluare a din memorie
mov BL, 2
mul BL ; a*2->rezultat în AX (op 1)
```

```
mov CX, AX ; copie a lui AX
mov AL, b ; preluare b din memorie
mov AH, 0 ; ext fără semn
mov DX, 0 ; pregătire DX:AX
mov BX, c ; preluare c din memorie
```

```
div BX ; b/c ->rezultat în AX (op 2)
```

```
add AX, CX ; (2*a + b/c)->rez. în AX (op 3)
```

```
mov BL, d ; preluare d din memorie
mov BH, 0 ; ext fără semn
mul BX ; (2*a + b/c) * d-> rezultat în DX:AX (op 4)
```

```
mov calcul, AX ; depunem partea inf în memorie
mov calcul+2, DX ; depunem partea sup în memorie
ret
; E = rezultat în DX:AX = 0000:002Ah=42
```

Pentru numere cu semn

```
org 100h ; p6_3_b
.data
a db 10 ; 10
b db 0ABh ; -85
c dw 100 ; 100
d db -2 ; -2
calcul dd ? ; rez
.code
mov AL, a ; preluare a din memorie
mov BL, 2
imul BL ; a*2->rezultat în AX (op 1)
```

```
mov CX, AX ; copie a lui AX
mov AL, b ; preluare b din memorie
cbw ; ext cu semn
cwd ; pregătire DX:AX
mov BX, c ; preluare c din memorie
```

```
idiv BX ; b/c ->rezultat în AX (op 2)
```

```
add AX, CX ; (2*a + b/c)->rez. în AX (op 3)
```

```
mov CX, AX ; copie a lui AX
mov AL, d ; preluare d din memorie
cbw ; ext cu semn
imul CX ; (2*a + b/c) * d-> rezultat în DX:AX (op 4)
```

```
mov calcul, AX ; depunem partea inf în memorie
mov calcul+2, DX ; depunem partea sup în memorie
ret
; E = rezultat în DX:AX = FFFF:FFD8h=-40
```